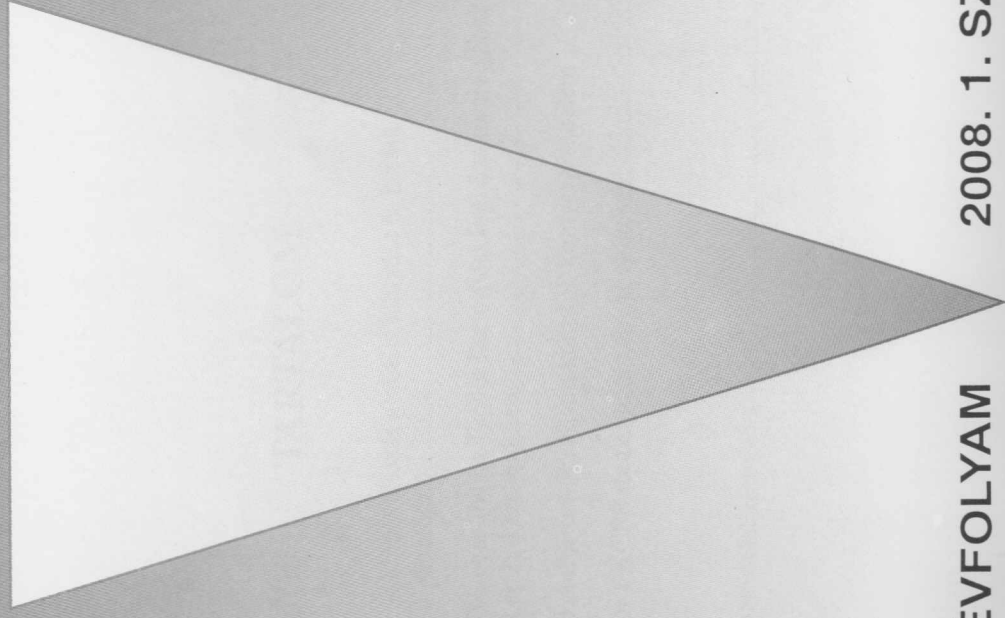
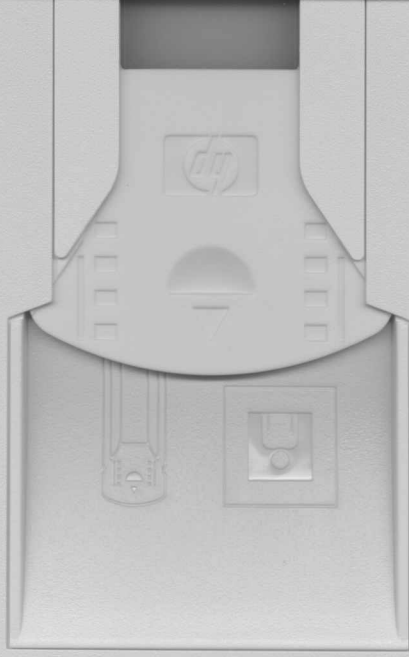

BIZTOSÍTÁSI

SZEMLE

LIV. ÉVFOLYAM

2008. 1. SZÁM

szigorúan alkalmazzák. Ez azt jelenti, hogy a károsult nem gazdagodhat a káresemény kapcsán, tehát egy 70%-os műszaki állapotú öreg autó totálkárrel járó balesete esetén a károsult nem kaphat egy új autó árát elérő kártérítést, hiszen ezzel jobb helyzetbe kerülne, mint a baleset előtt volt. Ez igaz a fentebb említett, nem a gépjárművet érintő – ruha, szállított áru stb. – károokra, személyi sérülésekből és elmaradt hasznóból fakadó hátrányokra is. Természetesen, ha a baleset totálkárrel végződött, a biztosítónak a vagyoni hátrány csökkentése érdekében az új gépkocsi vásárlásakor felmerülő költségeket (átírási díj stb.) is meg kell térítenie.

Totálkár esetén probléma szokott még lenni a roncserték meghatározása. Például, ha egy a balesete előtt 500 000 forint értékű autó roncsertékét a biztosító 300 000,- forintra értékeli és a károsultnak csak 200 000,- forintra kártérítést ajánl, a károsult azonban nem talál olyan kereskedőt, aki a roncsertéken, vagy magasabb áron megvenné a roncst. Ebben az esetben a károsult az erről szóló dokumentumokat (kereskedői ajánlatokat) a biztosító rendelkezésére bocsátva kérheti, hogy a biztosító a kialakult gyakorlat szerint a vele szerződésben álló kereskedőknél az értékesítésben segítsen, vagy a sérült gépjármű tényleges ára és a megállapított roncserték közötti különbözetet térítse meg.

Vannak olyan esetek, mikor a károkozónak nincs érvényes biztosítása. Ekkor sem kell minden esetben a bírósági utat végigjárni, mivel a MABISZ (Magyar Biztosítók Szövetsége, mint a kártalanítási számla kezelője) a kártalanítási számla terhére az ilyen balesetből fakadó károkat is rendezi. Ekkor bármelyik biztosítóhoz fordulhatunk, hogy szívesebben kárfelmérés keretében készítse el a káranyagot és továbbítsa a MABISZ részére. Abban az esetben is így kell eljárni, ha ismeretlen gépjármű okozta a balesetet – például a károkozó anélkül hagyta el a baleset helyszínét, hogy azonosíthatnánk volna a gépjárművét, mivel ilyenkor is a kártalanítási számla kezelője áll helyt – jogszabályban foglalt korlátokkal – az okozott kárért. Amennyiben a későbbiek folyamán az ismeretlen gépjármű azonosíthatóvá válik az elévülési időn belül, vagy az érintett biztosítójától, vagy a károkozótól, vagy a MABISZ-től kérhetjük azon kárunk megtérítését, amelyet a MABISZ még nem rendezett.

(A cikk a PSZÁF 2007. novemberi hírlevelében jelent meg. A szerző a PSZÁF Panaszkezelési Főosztályának a munkatársa)

Sajtóközlemény

A munkacsoport, melynek Európa 20 vezető jogi professzora a tagja, az európai egységes belső biztosítási piac kialakulását elősegítendő a fogyasztói biztosítások szabályozására dolgozza ki – összehasonlító jogi alapon – a Restatement of European Insurance Contract Law szabályrendszerét. A Restatement Group megalkotása óta minden évben három alkalommal rendez konferenciát. 2008 áprilisában Budapest a soros házigazda.

Az európai biztosítási szerződési jog elvei (Principles of European Insurance Contract Law – PEICL) Fontos lépés az Európai Unió nemzeti biztosítási piacai integrációja irányában

Jóllehet a közösségi jog megengedi, hogy a biztosítók az Európai Unión belül határon átnyúló szolgáltatásokat teljesítsenek, a gyakorlatban csak nagyon kevés biztosítást értékesítenek ebben a formában. Az EU Bizottság szerint „a társaságok nem képesek, vagy nem memek pénzügyi szolgáltatásokat a határon túl kiejánlani, mert a termékeket a helyi jogi követelményeknek megfelelően kell kialakítani” (COM (2003) 68 final, no. 47). Különösen igaz ez a biztosításban. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság az európai biztosítási szerződésről készített véleményében (OJ 2005 No C 157/1) azt emelte ki, hogy a belső biztosítási piac a biztosítási szerződési jog nagyobb mérvű uniformitását igényli.

Válaszul a „Restatement of European Insurance Contract Law” munkacsoport, mely maga is része az EU Bizottság által finanszírozott, az európai szerződési jog alapelvein dolgozó hálózatnak (Network of Excellence, Common Principles of European Contract Law, bővebben www.copecol.org), megalkotta az európai biztosítási szerződési jog elveit („Principles of European Insurance Contract Law” – PEICL, bővebben: www.restatement.info). A dokumentum – a viszontbiztosítás kivételével – az összes biztosítási szerződésre irányadó általános szabályokat, továbbá a kárbiztosításokra és az összegbiztosításokra (pl. életbiztosítás) vonatkozó különös szabályokat tartalmaz.

A PEICL minta-szabályozás szolgálhat az európai törvényhozó számára. Természetet tekintve „opcionális eszköz”, amelyet a biztosítók és a szerződő felek a nemzeti jog helyett választhatnak, annak kötelező előírásait is ide értve. A PEICL alapján történő szerződéskötés révén a biztosítók a szerződő fél magas szintű védelmére épülő, egységes szabályok alapján nyújthatnak szolgáltatásaikat a belső piacon. Az Európai Unió polgárai külföldi biztosítási termékekhez férhetnek hozzá. Az „opcionális eszköz” ezért jelentős mértékben járulhat hozzá a belső biztosítási piac működéséhez.

2007. december 31.

Prof. Dr. Helmut Heiss, LL.M.
Zürichi Egyetem

Prof. Dr. Takács Péter
ELTE JTI, Budapest